

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **B. A.**, zastoupeného opatrovníkem panem J. R., a dále zastoupeného JUDr. Leošem Lejskem, advokátem se sídlem Bělehradská 92, Praha 2, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 1. 8. 2003, č. j. OAM-541/AŘ-2002, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 47 Az 966/2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 1. 3. 2004, č. j. 47 Az 966/2003 - 15,

t a k t o:

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Kasační stížností podanou osobně dne 1. 4. 2004 u Krajského soudu v Praze se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení uvedeného soudu ze dne 1. 3. 2004, č. j. 47 Az 966/2003 - 15, jímž byla odmítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 1. 8. 2003, č. j. OAM-541/AŘ-2002. Napadeným rozhodnutím ministr vnitra zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 25. 10. 2001, č. j. OAM-883/CU-06-P18-2001, jímž nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a toto rozhodnutí potvrdil. Stěžovatel v kasační stížnosti rovněž požádal soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel požádal soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, byl mu dne 18. 5. 2005 Krajským soudem v Praze zaslán na adresu uvedenou v kasační stížnosti – do Z. V. P. formulář prohlášení o příjmech a majetkových poměrech; dne 26. 5. 2004 se však zásilka vrátila zpět. Krajský soud proto zjišťoval poslední známý pobyt stěžovatele a dne 30. 6. 2004 mu žalovaný sdělil, že podle jeho evidence je žalobce stále hlášen na adrese, na kterou mu soud doručoval, avšak nezdržuje se tam a jiná adresa není žalovanému známá. Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie krajskému soudu dne 22. 7. 2004 sdělilo, že žalobce byl dne 12. 4. 2004 propuštěn ze Z. V. P. na svobodu a bylo mu uděleno výjezdní vízum platné do 30. 4. 2004; jeho legální odjezd z České republiky však není evidován, a ani případný současný pobyt na území České republiky není znám.

Jelikož je stěžovatel neznámého pobytu, byl mu usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2004, č. j. 47 Az 966/2003 - 36, podle § 29 odst. 3 o. s. ř. použitého přiměřeně podle § 64 s. ř. s. ustanoven opatrovníkem pan J. R. Usnesení nabylo právní moci dne 22. 9. 2004. Usnesením ze dne 27. 9. 2004, č. j. 47 Az 966/2003 - 40, byl stěžovateli ustanoven zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokát JUDr. Leoš Lejsek.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu devadesáti dnů rozhodnutí ve věci. Zákon o azylu tedy v citovaném ustanovení stanoví dvě podmínky, jejichž kumulativního naplnění je pro zastavení řízení zapotřebí. V souzené věci není sporu o tom, že místo pobytu stěžovatele na území České republiky není známé; tato skutečnost přetrvává již od května 2004 a Nejvyšší správní soud si ji před vydáním svého rozhodnutí ověřil z internetové databáze žalovaného. Bylo tedy konstatováno, že stěžovatel je neznámého pobytu, a k ochraně jeho práv mu byl krajským soudem ustanoven opatrovník. První podmínka pro zastavení řízení podle § 33 zákona o azylu tedy byla podle názoru Nejvyššího správního soudu naplněna.

Při posuzování toho, zda neznámý pobyt stěžovatele brání rozhodnutí ve věci – o tom, že tato skutečnost trvá déle než zákonem předpokládaných devadesát dní, není přitom vzhledem k výše uvedenému pochyb – byl soud veden následujícími úvahami: Pokud by byla stěžovatelem podaná kasační stížnost bezvadná, pak by za stávající procesní situace, kdy je stěžovatel neznámého pobytu zastoupen opatrovníkem i advokátem, neexistovala skutečnost bránící rozhodnutí o kasační stížnosti. V souzené věci má však stěžovatelem podaná kasační stížnost vady, jež znemožňují přezkum rozhodnutí krajského soudu, neboť je v ní uvedena pouhá citace domněle porušených ustanovení správního řádu, což není možné považovat za řádně uplatněné stížní body. K odstranění těchto vad je podle názoru Nejvyššího správního soudu vzhledem k povaze souzené věci nezbytná osobní součinnost žalobce s ustanoveným advokátem; nelze požadovat po ustanoveném advokátovi ani po opatrovníkovi stěžovatele, aby bez osobního kontaktu se stěžovatelem sami vyhledávali a domýšleli důvody kasační stížnosti ve věci týkající se osobního statusu stěžovatele. Nejvyšší správní soud proto konstatoval naplnění všech zákonných podmínek pro to, aby v souladu s § 33 zákona o azylu usnesením rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení. Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Jelikož však z důvodu neznámého pobytu stěžovatele nemohla proběhnout první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, Nejvyšší správní soud o odměně advokáta za zastupování v řízení o této kasační stížnosti nerozhodoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu